

Stiftelsen norsk Okkupasjonshistorie, 2014
Bes returnert til
Alexander Lange
Ullevålsveien 102 A, Oslo.
tlf. 46 71 43.

Herr Johan Baastad
til Steadveien
Vil De på null, sted opp
eller korrigere teksten!

USA-fjernsyn er interessert i Feldmann-saken

Et amerikansk fjernsynselskap som har spesialisert seg på rekonstruksjon av spesielle rettsaker driver i disse dager forarbeider til en rekonstruksjon av den berømte Feldmann-saken i Norge, hvor ekteparet Jacob og Rachel Feldmann ble myrdet 27. oktober 1942, ved Skrikerudtjernet i Trøgstad av to flyktningeførere. Under rettsaken mot dem, i februar 1947, hevdet de begge at de hadde handlet i en tvangssituasjon. Dommen lød på frifinnelse for begge.

Politiets efterforskning i saken ble under okkupasjonen vanskeliggjort på mange måter, men særlig fordi forhistorien til mordet var av en så ømtålig art og formodentlig også fordi tyskerne var særlig interessert i å få saken oppklart. Den 22. oktober 1942 ble en grensepolitikonstabel — Arne Hvam — skutt på toget i nærheten av Halden, da han skulle visitere passene til noen jødiske flyktninger. Det var flyktningeføreren Karsten Løvstad som skjøt ham, og det lyktes ham og to jøder, Herman Feldmann og Willy Schermann, å komme seg av toget, men de ble senere anholdt i Eldsberg. Løvstad og Schermann ble skutt på Trandum, og det het seg at Hermann Feldmann hadde fått samme skjebne. Imidlertid fikk man senere opplysninger om at han ble sendt til Tyskland, hvor han ble pint ihjel i en «Vernichtungslager».

Hermann Feldmann var adoptivsonn til ekteparet Feldmann, sønn av fru Feldmanns søster. Ved middagstid den 23. oktober ringte en mann til Feldmann og sa at han måtte skaffe seg Dagbladet. Feldmann gikk ut og kjøpte avisen, og der fikk han tji sin forferdelse lese hva som var skjedd på toget. Han ringte straks til sin kone, og de ble enige om at de måtte flykte over hals og hode.

Ekteparet Feldmann var økonomisk godt stilt. Jacob Feldmann var opprinnelig barber, men etter forrige krig slo han seg på manufakturhandel og opparbeidet seg to meget solide forretninger. Hvor mange penger ekteparet tok med seg da de skulle flykte, vil vel aldri bli bragt på det rene, men det sies at Feldmann «stappet lommene fulle av sedler» før han forlot forretningen. Hans frue kom styrtende opp i Polkebankens hovedkontor på Youngstorvet, inn til banksjefen og la 25 000 kroner på skrivebordet før ham. — Ta disse pengene! sa hun og styrtet på dør igjen. Men også hun hadde nok med seg atskillige kontanter, og dessuten skal ekteparet ha vært hjemom og hentet alle sine smykker og en del andre verdisaker. Da likene ble funnet var de røvet for alt. De var bundet på hender og føtter, og det var festet stein til dem.

Feldmann har formodentlig ikke kunnet eller gitt seg tid til å komme i forbindelse med noen av de grupper som drev transport av flyktninger, de har tatt første tog til Lillestrøm, hvor de hadde en annen pleicsønn, Davidsen. Hos denne ventet de på første tog til Trøgstad som skulle være fremme ved 16.30-tiden.

I Trøgstad ble de mottatt av en mann som førte dem til Skarpsno, som ligger ca. 3 kilometer fra Trøgstad kirke på veien til Mysen. Den lille stuen som ligger like ved hovedveien, var en slags flyktningestasjon. Men det er trangt om plass og da det ikke var beleilig å føre ekteparet Feldmann over med det samme, har man holdt dem i dekning en tid.

Skrikerudtjernet, hvor likene ble funnet, ligger en mils vei fra Trøgstad. Fra hovedveien fører en sti gjennom skogen ca. en kilometer frem til tjernet.

Det er trolig at amerikanerne, hvis de vil ta opp saken, kommer til Norge for å ta bakgrunds bilder til den dramatiske handling.

2 Aftenposten

Fredag aften 5. januar 1962. Nr. 8

Ansvarshavende redaktører:

TOROLV KANDAHL

HENRIK J. S. HUITFELDT

EINAR DIESEN

Nyhetsredaktør:

P. CHR. ANDERSEN

Utenriksredaktør:

BJØRN BUNKHOLDT